

DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények • 2012 / december

Aki kész elveszíteni az életét értertem

Pál barlangja Máltán

A Biblia leírása szerint Jézus emberi testének a fogantatása Isten teremtő munkája volt. Ha Isten meg akar valósítani valamit, azt kimondja. A Biblia sok helyen szól erről, hogy Isten beszédének, igéjének teremtő ereje van. A mindenség-történet hajnalán Isten azt mondta: legyen világosság – és lett világosság! Amit Ő kimond, az megtörténik.

A Biblia leírása szerint Jézus emberi testének a fogantatása is így történt. Isten azt üzenté Máriának: várandós leszel, fiút szülsz, nevezd Jézusnak. És akkor fogant meg Jézus emberi teste Mária méhében. Olyan jó, hogy ezt éppen egy orvos írja le! A négy evangélista közül a legrészletesebben Lukács adja elénk Jézus fogantatásának a történetét, és ebben a leírásban nyilvánvaló, hogy nem szexuális cselekmény történt, hanem teremtés. Isten szavára létrejött valami, valaki, ami, aki addig nem létezett.

Igen ám, csak hogy Mária menyasszony volt! Amikor József megtudta, hogy a menyasszonya áldott állapotba került, akkor nehéz helyzet elé állt. Az akkori szokások, sőt törvények szerint két lehetősége volt: vagy felbontja a kapcsolatot vele, válólevelet ír, és ezzel Máriát egy életre erkölcsileg lehetetlenné teszi – ma így mondanánk: kidobja az utcára –, vagy pedig komolyan veszi a mózesi törvényt, és megkövezik. Az első követ Józsefnek kell rádobnia. Mind a kettő borzalmas, még rágondolni is. Különösen, mivel szerette Máriát.

Amíg azon gyötrődik, hogyan döntsön, olvastuk az igéből, hogy Isten üzen neki, és azt mondja: „József, Dávid fia, ne félj magadhoz venni Máriát, mert ami benne fogant, a Szentlélektől van. Fiút fog szülni, akit nevezd el Jézusnak, mert Ő szabadítja meg népét bűneiből.” (Mt 1,21). No de hát ki hiszi ezt el? Meg egyáltalán hogy kell ezt érteni? És ha ezt komolyan veszi

József, mit szólnak hozzá? Ez akkor is nagy súllyal esett a latba. Mit szólnak hozzá, hogy ő így reagál erre a hírre, hogy Mária várandós, nem úgy, mint bármelyik másik férfi, aki egy kicsit is ad magára?

Mit tesz József? Ezt olvastuk a befejezésben: „József pedig, amikor felébredt álmából, úgy cselekedett, ahogyan az Úr angyala parancsolta neki: magához vette feleségét, de nem érintette addig, amíg meg nem szülte a fiát, akit Jézusnak nevezett el.”

Vállalta menyasszonyát várandósan is. Elhitte, amit Isten mondott, de nem éltek házasságot addig, amíg Jézus meg nem született. Utána igen. Tudjuk a Szentírásból, hogy Máriának és Józsefnek négy fia született még, és több leánytestvérük is volt, akiket nem sorol fel név szerint a Biblia. De a fiúkat igen: „Jakab, József, Júdás, Simon, és itt élnek közöttünk az Ő húgai is.” – mondják a názáretiek. (Mk 6,3).

Mi történt itt tehát? Hirtelen válságba került egy kapcsolat, egy jegyesség, ami akkor már majdnem házasság volt, csak éppen még nem volt lehetséges együtt élniük, és minden akkori értékítélet szerint el kellett volna válniuk – de nem váltak el, együtt maradtak, és ennek az árát – ebben az esetben – a férfi fizette meg. József vállalta az ezzel együtt járó szegényt, megaláztatást, a megjegyzéseket, amiket a háta mögött, talán a bátrabbak a szemébe is mondtak, mert a magatartása eltért a megszokottól, egészen más volt, mint amit a közvélemény sugallt volna. Vállalta az önmegtartóztatást is, ami Jézus születéséig terjedt.

Miért vállalta? Mert ezt mondta Isten. Volt bátorsága tartani magát Isten szavához. Gyönyörű ez a megállapítás: „...úgy cselekedett, ahogyan az Úr megmondta neki.” Együtt maradt egy házasság, együtt maradt a család, és ez a család meleg fészkek lett sok testvér számára. Tudjuk, hogy Jakab, Jézus legidősebb féltestvére, az első gyülekezetnek, a jeruzsálemi ősgyülekezetnek a vezetője volt, ő írta a Jakab levelét, ami bekerült a Bibliánkba is.

Azért érdemes ennél megállni, mert ma feltűnően sok gyenge ember van, akik nem tudnak, nem akarnak, nem mernek szembe úszni az árral, a szennyes

árral. Egyre többször lehet azt hallani: tévedtem, amikor a párommal házasodtunk össze. Most lettem igazán szerelmes, elválunk és újat kezdek. Vagy elválás nélkül kialakul egy új kapcsolat.

Vagy azt mondja valaki: nem vagyok még annyira idős, hogy ne kezdhetnék újat. Szeretnék még élni egy kicsit. És azóta mi a helyzet? A szemünk láttára megy tönkre ez az ember, mert hol otthon alszik a feleségénél és a gyerekeinél, akiket szeret, hol a szeretőjénél alszik, meg a közös gyerekükkel játszik, mert azokat is szereti, ő pedig már saját magának az árnyéka. Még „élni” akart, és közben gyilkos, sőt öngyilkos lesz a szó bizonyos értelmében.

Bátorítson minket József magatartása és adjon bátorságot mindenkinek, akinek válságba kerül az emberi kapcsolata, különösen, ha az házasság. Mert kísértések mindig lesznek, és mindig lesznek olyan hitvány emberek, akik felkínálkoznak új partnerként, és akik kibicként olyan tanácsot adnak, ami nem számol sem a gyermekeink boldogságával, sem a mienkkel. Meg lehet állni! Ez a karácsonyi történet egyebek között ezt is bizonyítja.

A hűség, a ragaszkodás, az áldozatvállalás olyan befektetés, aminek nagy hozama van hosszú távon. Lehet, hogy le kell mondani valami azonnali élvezetről, de ez a hozam hosszú távon békesség, egészség, boldogság, meg másoknak a boldogsága is. Szeretnék bátorítani mindenkit: legyen bátorságotok engedelmeskedni Isten igéjének, ahogy itt József tette, mert azt Isten gazdagon megáldja! Merjünk lemondani valami pillanatnyi gyönyörűségről hosszú távú célok és áldások érdekében!

Jézus szavai ebben az összefüggésben is igazak és érvényesek ma is: aki meg akarja tartani a maga életét, biztos, hogy elveszti azt. Aki kész elveszíteni az életét énértem – mondja Jézus –, az megtalálja azt.

Cseri Kálmán 2009 decemberében elhangzott igehirdetéséből

AZ ELMÚLT IDŐSZAK FONTOS ESEMÉNYEI

- a 2012. április 26-ai közgyűlés óta május 16-án, június 11-én, szeptember 5-én, október 3-án és november 7-én tartottunk esperesi-gondnoki értekezletet; szintén szeptember 5-én pedig tanácsülést;
- november 23-án találkozózt tartottunk a kerületben élő nyugdíjas lelkipásztoroknak az egyházkerületi székházban
- szenteltünk a kerületben:
 - református közösségi házat Szolnok-Szandaszőlősen októberben
 - templomot Nagykovácsiban novemberben
- 2012 elejétől kerületünkben, a Pozsonyi úton látható a Kontrasztkiállítás

AMIRŐL ELŐRE TUDUNK

- január 7-én hétfőn egyházkerületi lelkészértekezlet a székházban

Élet a teológián

KÖZÖS EBÉDEK

A teológián a 2012/2013-as tanév első félévében a következő szervezetek és gyülekezetek látták vendégül a teológusokat és professzorait, valamint a székház dolgozóit a csütörtöki exhortáció utáni megvendéglésen:

Teológia, egyházkerület, Délpesti egyházmegye, MRE zsinat, Vértessaljai egyházmegye, református parlamenti képviselő, zsíroskenyeres agapé, Parókia Portál, Bibliatársulat, Tolnai egyházmegye, Budapest-Északi egyházmegye

PROGRAMOK

A félév során több külső előadót is szerveztek a diákok *Sáska Attila* IV. éves közösségi presbiter vezetésével. Adventben **evangélizációs-hitmélyítő** alkalmon *Somogyi László* székesfehérvári lelkész volt a meghívott igehirdető. Az **Adventi esték** során saját professzoraink tartottak igei alkalmakat. **Bög-re körüli** alkalmon *Szabó István püspök* (csendesnap) és *Varga György lelkész* voltak a diákság vendégei. Természetjáró **kirándulást** szerveztek a Rám-szakadékbá.

OTTHONÓRÁK

Az egyházkerületi székház által felügyelt kollégiumban lakó külsős, azaz nem teológushallgatók számára a teológia spirituális szervezett hétfő esténként **Otthonórákat**, melyek fele felsőbb éves teológushallgatók által tartott bibliaóra, másik részük előadás, beszámoló. A félév koncepciója az **Apaképek a Bibliában** köré épült. Ezen kívül: beszámoló hangzott el a **Pál apostol II. útjáról**, vendég volt *Kodácsy Tamás* lelkész, aki a **teremtésvédelemről** és az **öko-gyülekezetekről** beszélt, látták a fiatalok a **Márk-drámát** (Márk evangéliuma) teológus fiatalok előadásában, az **El Caminón** szerzett tapasztalatairól tartott képes beszámolót *Pálfi Zsuzsanna* győri lelkész, a félév végén adventi estét rendeztek.

TEOLÓGUSNAPOK ÉS EGYÉB ALKALMAK A 2012/2013-ES TANÉV ELSŐ FÉLÉVÉBEN

Ebben az évben is több teológusnapot és -hétvégét szerveztünk, melyben tevékenyen részt vett *Horváth Mariann* IV. és *Pál Eszter* II. éves teológushallgató:

Dunaszentbenedek, Százhalombatta, Tolnai egyházmegye (Nagydorog – *presbiteri konferencia + ifi*, Kajdacs, Tolnánémedi, Simontornya, Tamási, Dunaföldvár), **Szék** (Erdély), **Soltvadkert, Órbottyán** (szeretetotthon is), **Ráckeve, Taksony, Ócsa, Fehérvárcsurgó** (DT)

Evangélizációs szolgálat: **Márk-dráma előadás** (Pilis, Szigetszentmiklós, Ráday díszterem) (16 fő), **Schweitzer Otthon**, (5 fő) **Százhalombatta** (4 fő), **Budapest-Mátyásföld** (6 fő), iskolai csendesnap: **Szentmártonkáta** (4 fő)

TANULMÁNYI KIRÁNDULÁSOK

Pál apostol útján II. címmel tanulmányi kirándulást szerveztünk nyáron **Olaszország és Málta** vidékeire, felkeresve az ország csodálatos természeti helyeit is (*Toszkána, Róma, Nápoly, Szicília, Málta*). Ezen 43-an vettünk részt. Az út során

Teológusnap Százhalombattán

A széki templom előtt

Együtt énekelve az órbottyáni otthon lakóival

A Márk-dráma próbája Pilisen

Vendégfogadás Szicíliában

Pál apostol nyomában Máltán

Művészetek völgye, Taliándörögd

érintettük azokat a helyeket, ahol **Pál apostol megfordult**, kikötött utolsó, római útja közben (**Málta – Siracusa – Puteoli (Nápoly) – Róma**). Az adott helyeken bőséges információt adtunk Pál szerepéről és munkájáról, és végigkövettük az első keresztyének fontosabb jeleit **Rómában** (*Via Appia, katakombák, Colosseum*) valamint megtekintettük a jelentősebb keresztyén és ókori emlékeket (*Szent Péter-székesegyház, Szent Kelemen templom, Fórum Romanum, Palatinus, Circus Maximus, Transtevere, Pantheon* stb.)

Az út során többször is megtapasztaltuk más felekezetek **vendégszeretetét** (baptista, valdens, pünkösdi), sokféle **közösségi élményben**, éneklésben volt részünk. Minden nap **lelki közösségben**, áhítatokban is együtt lehettünk. Utunk során többféle **szakmai** és **spirituális** élményhez jutottak a teológusok.

NYÁRI ÉPÍTŐTÁBOROK

A teológusok alapítványa, az Ágoston Sándor Alapítvány szervezett és támogatott idén nyáron is a teológusok és egyetemisták számára több **építő- és gyermektábort**. Folytatódott a munka a felvidéki **Körösön és Berzétén**. Tovább dolgoztak és lényegében le is zárul a munka **Felőrön** (Erdély) a protestáns szakkollégium hallgatóinak segítségével, akik már gyer-

mekhetet is tartottak az intézmény területén, valamint részt vettek az átadási ünnepségen is. A kalotaszegi **Zsobokon** gyermekotthonosoknak szerveztek táborot teológusok, csakúgy, mint már hagyományosan a vajdasági **Módonon**, ahol nagy hangsúly esett a magyar nyelv ápolására is.

EGYÉB NYÁRI PROGRAMOK

Nyáron négy nagyobb rendezvénybe is bekapcsolódtak a teológusok a korábbi kiállítások egy közös piactérre rendezésével, melyet **AGORA** néven üzemeltettek a dunántúliak rendezvényén, a **REND**-en Székesfehérváron, a **Szélrózsa** ifjúsági találkozón Fonyódligeten, a **Művészetek Völgyében** Taliándörögdön és a **Konfi+** konferencián Balatonszárszón. Ezekben a kiállításokon együtt munkálkodtak a **Parókia portál** és **Közösség Magazin** stábjával, akik önálló színes – **Szóvirágos** – programmal voltak jelen. Világi közegben is sikeres videó-installációs kiállítást rendezett **Füle Tamás Csenddé lett...** címmel a taliándörögdi kántortanítói házban, amely kivívta a Művészetek Völgye szervező stábjának és közönségének elismerését.

Bölcsföldi András spirituális

TANÁCSÜLÉSI HATÁROZATOK

2012. szeptember 5.

6. AZ EGYHÁZKERÜLET 2012. ÉVI KÖLTSÉGVETÉS-ÉNEK MÓDOSÍTÁSA

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács az egyházkerület 2012. évi módosított költségvetését 2 661 631 211,- forint bevételi és kiadási oldallal elfogadja.

Szabolcs Zsolt, Pete Violetta, Sándor Emma, Sebőkné Babos Boglárka Olimpia, Sepsi Krisztina, Tavaszné Kertész Ilona lelkészi vizsgára bocsátásához ajánlását adja.

2. Csizmadia Mátét a Dunamelléki Egyházkerület Tanácsa, a Hittudományi Kari Tanács ajánlásának hiányában, nem tudja ajánlani.

7. LELKÉSZI VIZSGÁRA JELENTKEZŐK AJÁNLÁSA

Előterjesztő: Peterdi Dániel

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács **Ablonczy Tamás, András Kristóf Imre, Apostagi Zoltán Adorján, Csűrös-Varga Vanda, Hodánics Tamás, Kiss Gergely István, Lovadi István, Molnár Péter, Nagy Dávid, Pádár Zoltán, Pál László, Papp**

8. A SYLVESTER JÁNOS REFORMÁTUS GIMNÁZIUM IGAZGATÓTANÁCSÁNAK MEGVÁLASZTÁSA

Előterjesztő: Szabó István

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a Sylvester János Református Gimnázium igazgatótanácsának megalakítását jóváhagyja.

KÖZGYŰLÉS

2012. november 8-9.

Püspöki jelentés

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Szeretettel köszöntöm közgyűlésünk valamennyi alkotótágját és kedves vendégeinket, közöttük is lelkészi oklevelet szerzett testvéreinket és azon lelkipásztorainkat, akiket ma délután szentelünk fel ünnepélyes keretek között a Nagyvárad téri templomban.

Fiatallal szolgatársainkra való tekintettel is, de mindannyiunk számára érvényes üzenettel hadd idézzem Pál apostol Timótheushoz írt leveléből a jól ismert buzdítást: „arra kérélek tehát mindenekelőtt, hogy tartsatok könyörgéseket, imádságokat, esedezéseket és hálaadásokat minden emberért, királyokért és minden feljebbvalóért, hogy nyugodt és csendes életet éljünk teljes istenfélelemben és tisztességben. Ez jó és kedves a mi üdvözítő Istenünk előtt.” (1Tim. 2,1-3) A szolgálatba indulók is tudják, hogy Pál olyan helyzetben írta e sorokat fiatal munkatársának, amikor felette szükséges volt emlékeztetnie arra a keresztyén magatartásra, amely egész életünket jellemzi, illetve amelytől ha elhanyagolunk, egész keresztyén életünk látja kárát. Ez pedig nemcsak a szüntelen imádkozás, hanem imádkozásunk határainak folytonos bővítése. Erről az utóbbiról hajlamosak vagyunk megfeledkezni. Sokszor úgy érezzük, okkal mondjuk, hogy ugyan miért imádkozunk azokért, akikhez semmi közünk nincsen, vagy firtathatnám: nem túl általános-e a kitétel, hogy minden emberért imádkozunk. De ha alaposan meggondoljuk az apostol szavait, megértjük, hogy miért jó és kedves az üdvözítő Isten számára, hogy kitartó és állhatatos könyörgéseinkbe befoglaljuk azokat is, akikhez nekünk emberileg semmi közünk nincs – nos, azért jó és kedves ez az Isten előtt, mert neki köze van hozzájuk is. Kálvin szépen magyarázza a felsorolást: könyörgések, imádságok, esedezések és hálaadások. Megvizsgálja, hogy az ógyháztól

kezdődően hogyan és hányféleképpen magyarázták, rangsorozták és viszonyították egymáshoz ezeket az imádság-formákat. Még Augustinusszal is vitába száll, sőt kitekint a pogány világ imaformáira is, majd megállapítja: „Pál egyszerűen azt parancsolja, hogy valahányszor nyilvános könyörgéseket tartunk, könyörögjünk és imádkozzunk mindenkiért, még azokért is, akikkel semmi közünk nincs. Mégsem felesleges a szavak egymásra halmozása, mert én úgy látom, hogy Pál ugyanazon célból szándékosan fűzi egymáshoz a szavakat, hogy a buzgó könyörgést még nyomatékosabban sürgethesse. Tudjuk ugyanis, hogy a kegyességnek ilyen gyakorlásában mekkora a hanyagságunk. Nem csoda tehát, ha a Szentlélek Pál szája által többféle ösztönzővel akarja ezt felszerkenteni.” Ha az ige és a hozzáfűzött komoly magyarázat egyre mutat és kifejezi a Szentlélek Isten akaratát, hogy ugyanis felszerkentsen bennünket ebbéli kegyességgyakorlásunkra, akkor hadd csatlakozzam én is a reformátor szavaihoz és hadd buzdítsak minden szolgálatba álló ifjú lelkipásztort, és minden hosszú évek és évtizedek óta hűséggel szolgáló lelkipásztort és minden bibliás és imádkozó presbitert és gyülekezeti munkást, egyszóval minden kegyességgyakorló keresztyént állhatatos és mindenkire kiterjedő könyörgésre. Azért is hozom ide ezeket az igéket, mert talán éppen ezek adnak nekünk választ arra a fanyar, jó humorú megjegyzésre, amit egyik esperesünk jelentésében olvastam, aki az egyházunkban mutatkozó nagy szervezkedések és nekibuzdulások, bizottság-állítások és haróságok láttán a kimenetelt illetően némi óvatossággal megjegyezte: a nyögés már jól megy. Valóban, a mögöttünk álló évek és évtizedek, mi több, évszázadok azt mutatják, hogy ha éppen egy helyben toporogtunk is vagy súlyos veszteségeket szenvedtünk az egyházi élet számos és különböző területén, a reformálás nagy igyekezete soha nem szűnt meg közöttünk. Az 1970-as évek végén egy amerikai római katolikus teológus, David Tracy, a II. Vatikáni Zsinatot követő nagy lelkes egyházreformáló lázat, illetve az arra bekövet-

kezett visszahatásokat egy jelentős könyvben foglalta össze, amelynek ezt a címet adta: Szent dühöngés a rendért. Csak a címet kölcsönzöm ebből a munkából, amely amúgy is inkább teológiai fejleményeket tárgyal, és némiképp át is alakítom ekképpen: szent reform-dühöngés. Bár meglehet, hogy esperesünk szava szerint ez csak nyögéscselés. Mindazáltal nem a korábbi dolgok, nagy lázok és hamari kihülések, intézményes szintre emelt szalmalángolások fényében akarom a mostani igyekezetet kommentálni, hanem az imént hallott ige fényébe akarom állítani, ahogy az apostol mondja: a legfontosabb, mindenek előtt való kérés, hogy tartassanak könyörgések. Imádsággal kell kezdenünk, imádsággal kell végigvinnünk és imádsággal kell befejeznünk minden dolgunkat. Amúgy akár őrzöngésnek, akár nyögésnek nevezzük a dolgot, a kimenete kétséges és bizonytalan marad. E megjegyzések fényében szeretném ma néhány olyan területre irányítani közgyűlésünk figyelmét, melyekről a bizottsági jelentések és a tárgyalások során bőszéggel lesz majd szó, mégsem árt azonban a formai keretektől ki-lépve külön is megemlíteni őket.

Az első, amiről néhány általános szót szeretnék szólni, egyházunk jelenlegi helyzetének feldolgozása és a következő időszak lehetőségeinek feltárása. Ha jól érzekelem, három egymással is vitázó nézet kezd megszilárdulni. Addig nagyon jó, amíg e nézetek képviselői vitában és párbeszédben maradnak egymással, mert ugyan mindegyik felfogásnak számos megfontolandó igazsága van, de önmagában egyik sem tud megállni. Az egyik felfogás szerint a nekünk adatott viszonylagos szabadsággal élve a társadalom legjobb erőihez és szándékaihoz kell csatlakoznunk és ott kell sajátos egyházi jelenlétet és működést biztosítanunk, ahol ezek a társadalmi igyekezetek tartósan is jóra mutatnak. Egyszerűbben fogalmazva: egyházunknak csatlakoznia kell a félig-meddig szekularizált, meg lehetőségen vallástalan és sokszor közönyös társadalmunk altruista törekvéseihez. Elsősorban a közoktatásban, a szociális szférában, az elesettek és a rászoruló gondozásában és mindenféle jóakarató társadalmi ügyben kell szervezeten, akár ezen erőknél alárendelt módon is tevékenykednünk. Erre számos mintát lehet más országokból hozni, s ha patetikusan akarunk fogalmazni, mondhatnánk: minél inkább részt veszünk ezekben, annál stabilabb a társadalmi jelenlétünk, ha parasztosabban akarunk fogalmazni, mondhatnánk azt is: minél nagyobb szeletet hasítunk ki a társadalom ilyen tevékenységeinek tortájából, annál jobb nekünk is.

A másik nézet éppen az ellenkező irányba tekint, vagyis igen élénken, olykor szinte apokaliptikusan számol a nyugati civilizáció süllyedésével, s ezért az egyház számára egyáltalán nem tanácsolja a társadalom nagy mozgásaihoz való csatlakozást. Az egyházi létet áttekinthető, jól szervezett, bensőséges és szigorúan védelmezett közösségekben kell megélni, akár úgy is, hogy a közösség teljesen izolálódik a társadalom valóságától, akár úgy is (és inkább ez a jellemző), hogy valamiféle szűrőn keresztül jutnak el gyülekezeti tagjaink a lelki javakhoz, s ezeknek áldásait legkevésbé sem jelenítik meg a már szinte teljesen romba dőlt civilizációban.

A harmadik felfogás, olykor nem is törődve a körülményekkel, a missziót tekinti elsőrendű feladatának, de mivel a magunk társadalmának közegében kell mozognunk, e nézet képviselői sokszor igen könnyedén hozzáidomítják a keresztyén üzenetet és létformát a kortársi környezethez. S aztán mindent misszióknak neveznek, ami pedig talán csak egy találkozás, talán csak egy figyelemfelkeltő megnyilatkozás vagy valami egyéb. Az, hogy vagyunk (és erről jelzést adunk), még nem misszió. A misszió azzal az üzenettel kezdődik, hogy Isten van, és üdvakarátát Krisztusban megvalósította.

Meggyőződés, hogy mindhárom szemléletmódnak van igazsága, és a következő évek izgalmas kérdése az lesz, hogy ezek a meggyőzések képesek lesznek-e egymást kiegészí-

ni, korrigálni, korlátozni vagy éppen inspirálni, vagy pedig elkülönülnek egymástól, és akkor bizony még hangosabb lesz a nyögés, hol a pénz miatt, hol a védtelenségünk miatt, hol az üresjáratok miatt. Ezért arra kérem közgyűlésünk alkotótagjait is, hogy előlegezzenek meg nem is kevés bizalmat minden olyan megfontolásnak, töprengésnek és igyekezetnek, amelyek jelenlegi helyzetünkben egyházi életünk elevenítésére igyekeznek.

Ezekhez kapcsolva szólok néhány fontos ügyről.

Az új alkotmány, illetve az új egyházügyi törvények életbe lépése óta jelentősen felgyorsult az intézmények egyházak felé való áramlása, illetve áramoltatása. Az egyházmegyéket jelentései jól tükrözik ennek kétértelműségeit is, mert egyrészt örömmel számolnak be a bővülésekről, másrészt azonban hangot adnak aggályaiknak is, hogy valóban minden esetben tisztá és megfontolt szándékokkal került-e sor intézmények átvételére, vagy netalán más szempontok is érvényre jutottak. A dolog már odáig jutott, hogy zsinatunk is kénytelen volt újraszabályozni a parókiális jogok rendszerét és tisztas és méltányos eljárást előírni olyan esetekre, amikor az egyházigazgatás és az állami, illetve önkormányzati közigazgatás nem fedi egymást, és ez gyülekezetek közötti konfliktushoz vezethet. De intézkedni kellett a szociális ellátást végző intézményeink tekintetében is: igen szigorú monitoring-eljárásnak kell alávetni ezeket az intézményeket, mert az egész rendszert veszélyeztetheti az, hogy egyik esetben a fenntartó gyülekezet, élén a lelkésszel és a gondnokkal még mindig azt hiszi, hogy az egyház arról szól, hogy nekünk szabadabban és lazábban lehet venni az elszámolási kötelezettségeket, mint másnak, bármely állami területen. Pedig éppen fordítva kell ennek lennie. A mennyiségi növekedés másféle aggodalmakkal is együtt jár, hiszen normatívák alapján működő intézményekről van szó, egyszerűbben szólva adópénzekből fenntartott intézmények ezek, és az egész Európát sújtó gazdasági és pénzügyi válság, illetve a tartósan mutatózó mély krízis arra enged következtetni, hogy előbb-utóbb ezeken a területeken is megszorítások lesznek. Csak egy módon lehet kilépni ebből a lassan csapdává váló helyzetből, hogy meglévő intézményeinket (legyen az iskola vagy öregotthon, ellátó szervezet vagy bármi más) elindítjuk a minőség felé. A minőség egyébként is református erény, s remélem, még senki nem felejtette el, milyen jó ize van annak, amikor nem azon mérjük a dolgokat, hogy kicsik vagy nagyok, hanem azon, hogy jók és értelmesek.

Szólnom kell néhány szót a közoktatásba bevezetésre kerülő etika-oktatásról is, mely alternatívája lesz a szintén közoktatásba bevezetendő hittannak, és ez a kettő együtt alternatívája lesz a jelenleg folyó hitoktatásnak. Sok kétség vetődik fel szinte nap mint nap, amit csak tetézt a hitoktatási pénzek késedelmes megküldése, de még inkább az, hogy egyelőre nem látszik szilárdnak és meghatározottnak az új rendszer. De csak ismételné tudom, amit korábban is mondtam, a közoktatásnak ezt az új elemét nem az egyházakra tekintettel vezette be a kormányzat, hanem azokra tekintettel, akik évtizedeken át úgy voltak részesei a közoktatásnak, hogy alapvető etikai, társadalmi és morális kérdésekről nem hallhattak semmit. S egyúttal emlékeztetek mindenkit arra is, hogy húsz-egynéhány évvel ezelőtt kicsoda aggodalmak és nyögések között került sor a hitoktatás bevezetésére, mennyi ellentmondó vélemény csapott össze, hogy maradjunk-e a templomfalak között vagy menjünk be az iskolákba is, és ott délután vagy tanrendbe építve végezzük a hitoktatást. Aztán jöttek a viták a munkatervekről, a haladási naplóról, az elszámolásokról, a hitoktató-képzésről és így tovább. Ha semmi mást, legalább némi kis higgadt bölcsességet szerezhettünk már az elmúlt húsz évben, s ha semmi más, akkor talán ez átsegít bennünket ezen a mostani, kétségtelenül radikálisabb változáson.

Ha már húsz évvel ezelőtti dolgokra hivatkoztam, hadd említsem meg, hogy az idej és még az előttünk álló néhány esz-

tendőből feltehetően jó néhány a húszesztendő jubileum időszaka lesz, például húsz éve került újra református fenntartásba a Bethesda, húsz éves a Nőszövetség, és így tovább. De most nem is az a lényeg, hogy minden jubileumot idehozzunk, hanem inkább hadd emlékeztessen mindenkit arra, hogy egyházi valóságunk újrászervezésének nagyon fontos elemei voltak ezek, és ma is nagyon fontos mindegyikük, még az is, amelyik talán nem találja a helyét. Gondolok itt a megszámlálhatatlanul sok alapítványra és jelentős számú egyesületre, amelyek egyház-társadalmunkat hívatottak segíteni, de egy jelentős részük szinte már feledésbe is merült. Kérek mindenkit, hogy elevenítse fel magában azokat a reményeket és váradalmakat, amelyek annyira áthatották egy-egy ilyen szervezet létesítésekor, s egyúttal kérdezzék csak ki-ki magát, hogy jól van-e, hogy ezek közül már csak egy töredék működik aktívan. Nem kellene-e az elfeledetteket is újraeliveníteni?

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Néhány korábban már elindított fontos ügyünkről szeretnék még szólni. Ezek javarészt a gyülekezeti élethez és lelkipásztorainkhoz kapcsolódnak, és szinte mindegyik ügy már szóba jött korábbi közgyűléseinken, és Istennek hála, néhány esetben most komoly előrehaladásról tudok beszámolni.

Az első az új gyülekezetek alapítása vagy meggyengült gyülekezetek újrászervezése. Egyházkerületünk missziói bizottsága néhány évvel ezelőtt a helyzet felmérése után 8-10 területet látott, ahol ezt a munkát bármikor megkezdhetjük. Csak anyagiakat kellett hozzárendelni, és csak megfelelő személyeket kellett találni és meggyőzni őket arról, hogy egyszerű szolgálati terepre mennek. Örömmel jelentem, hogy missziói bizottságunk utóbbi összegzései szerint akár húsz helyen is folyhatna ez a munka, jelenleg 14 ilyen missziói posztunk van, s reméljük, hogy néhány éven belül megerősödött, önmagukat fenntartani képes közösségekről, gyülekezetekről adhatunk számot. Lám, milyen mély értelmű van annak, amit az apostol mond: tartassanak könyörgések mindenkiért, s ebbe most azokat értjük bele, akik semmilyen nyilvántartásban nem szerepelnek, akiknek címeit korábban nem tudtuk, s lám, most élő közösségek tagjai. Továbbra is kérem egyházkerületünk egész közösségének támogatását ehhez a nagy munkához és a szolgálatba állt, döntően fiatal lelkészek erősítését és buzdítását. Szervezett és jó rendben működő gyülekezetekben sem könnyű szolgálatba állni, s olykor egy-egy segédlelkési év vezetés mellett is nagy terhet jelent egy fiatal lelkésznek, de mondhatom, hogy új gyülekezeteket szervezvéen sokszor teljességgel ismeretlen terepen mozognak.

Ha már a terhekről szoltam, hadd említsem meg, hogy az elmúlt egy-két évben érdekes és mélyre mutató viták alakultak ki lelkipásztoraink testi-lelki kondícióival kapcsolatban. Ezekből csak három-négy területet említek. Kerületünk tárgyalni fogja a lelkési díjlevelek kérdését, és esperes-gondnoki értekezletünk teljes összhangban azt fogja javasolni, hogy szabályozzuk újra mind a lelkipásztorok, mind a beosztott lelkészek javadalmazását. Ezt nem azért kell megtennünk, mert bővében vagyunk a pénznek, hanem éppen fordítva: azért, mert igen sok helyen nagy a szükség és sokszor még a lelkipásztorok is érzékletlenséget mutatnak e tekintetben. Az egyik egyházmege jelentéséből kiderül, hogy felmérés készítették a lelkési javadalmakról, mely felmérés önbevallás alapján egyértelműen bizonyítja, hogy tízszeres javadalmi különbség is van lelkipásztor és lelkipásztor között. Lépnünk kell, és emlékeztetnünk kell a gyülekezeteket, hogy méltó a munkás a maga bérére. Idetartozik lelkipásztoraink fizikai kondíciója. Tisztelettel jelentem, hogy önként jelentkeztem egy átfogó orvosi vizsgálatra a Bethesda kórházba, ahol igen

gyorsan, időmet nem rabolva minden alapvető és szükséges vizsgálatot elvégeztek, és ennek eredménye nyomán megfelelő életviteli tanácsokkal láttak el. Feltehetően nem tartozom a rosszabb fizikai kondíciójú lelkészek közé, így olyan sok tanácsot nem kellett végighallgatnom. Ugyanakkor tudom, hogy sok lelkészünk a körülmények és a munkában való megterheltség miatt nem egykönnyen szánja rá magát ilyen alapvető szűrővizsgálatra sem. S amikor valakinek a hirtelen megbetegedéséről, kiégéséről, összeomlásáról hallunk, szinte rögtön hozzá is toldhatjuk, hát persze, sosem volt orvosnál, most meg már szinte minek is megy? Nincs ez így jól, ezért tisztelettel kérek felhatalmazást arra, hogy a Bethesda kórházzal tárgyalhassam, miképpen lehetne biztosítani lelkipásztoraink önkéntes, bizalmas és tanácsoló szűrővizsgálatát.

A harmadik terület lelkészeink lelki-szellemi megújulását érinti. Ezen a nyáron kellett olykor meghökkentő módon szembesülnöm azzal, hogy sok-sok lelkipásztorunk még ha akarna sem tudna megfelelő körülmények között megfrissülni, feltöltődni és pihenni. Bizony, ezen a téren is jól megy a nyögés, de ezt most nem humorral mondom, hanem fájdalmas szívvel. Van olyan egyházmege, ahol évekkkel ezelőtt már megalkottak egy ún. szombat-féléves rendszert, s azt szeretném, ha ezt egész kerületünkben minden egyházmege sajátos életrendjéhez igazítva megvalósítanánk, hogy lelkészeink ne csak a szokásos kis adagokban kivett négy-öt napot vagy egy hetet vagy pihenésnek nevezett konferenciázást (ami pedig kemény munka) használhassák feltöltődésre, hanem olyan lehetőségekhez is hozzájuthassanak, amelyek valóban feloldhatják a szolgálatban kialakult görcsöket és megfrissíthetik őket lelki-szellemi értelemben. Tisztelettel kérem közgyűlésünk bizalmát és felhatalmazását ahhoz, hogy megtehessek ebbe az irányba ez első lépéseket.

Negyedjére azt is hangsúlyoznom kell, ami egyre nyilvánvalóbb sokak számára, hogy egyházunk léte és remélt megújulása az igehirdetésben van elrejtve. Bár sok ironia van abban, amit egy ismerősöm jegyzett meg, miszerint a református lelkipásztorokkal nincsen semmi baj, csak az, hogy olykor istennek képzelik magukat, hadd jegyezzem meg, hogy volna ebben valami mély igazság. Persze nem az, amit erre a megjegyzésre feleltem nagy hirtelen, hogy amíg csak a lelkész képzeleli magát istennek, addig nincs olyan nagy baj, a baj akkor kezdődik, ha ezt maga Isten is így gondolja, mert akkor bizony ledönti a trónbitortól. Az itt a lényeg, hogy a lelkipásztor isteni üzenet tolmácsolója. Márpedig ha nem tud igazán alázatos szívvel és lélekkel Isten igéjére figyelni, márpedig ha nem akar minél igényesebben és teljesebben igehirdetővé lenni, akkor persze csak az üres póz marad, ami inkább rombol, mintsem segít. Egyszóval hiszem, hogy Isten az igehirdetés drága ajándékát adta nekünk, s ezért úgy hiszem, a következő években a lelkésztovbtképzés központi témájává, sőt ha kell, kizárólagos témájává az igehirdetést kell tennünk. Régebben azzal tréfálkoztam, hogy az ember ötvenesen mondja el először élete első igazi igehirdetését. Jelentem, elűtöttem az ötvenet, s már látom, hogy inkább be kellene iratkoznom újra homiletikára, hogy megtanuljam, amit eddig nem tudtam megtanulni (volna mit). Egyszóval hát arra buzdítom közgyűlésünket, adjunk meg minden segítséget, hogy ezt az oly fontos és meghatározó szolgálatot még határozottabban és felkészültebben végezhessük.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

A korábbi évektől eltérően most nem tudok beszámolni a zsinatunkon történekről, mert ezen az őszön megfordult a sorrend, és a zsinati ülés csak kerületi közgyűlésünket követően, a jövő héten ül össze. Megelőlegzetten azonban, tartva magunkat az apostol intelméhez, hogy ugyanis királyokért és feljebbvalókért is imádkozzunk, néhány fontos zsinati ügvet ajánlok közgyűlésünk tagjainak imádságos figyelmébe.

Kell ezt azért is tennem, mert a szokásostól eltérően a jövő heti zsinat igen hosszasan fog ülésezni – csaknem egy nappal megtoldottuk a tanácskozási időt. Fontos ügyünk lesz (nem fontossági sorrendben!) a lelkészek jogállásáról szóló törvény tárgyalása, mely törvény talán a zsinati ciklus végére meg is születik – bár az az érzésem, hogy ezúttal is felvetődik majd egy-egy olyan eleddig figyelembe nem vett szempont, ami egyrészt hátráltatja, másrészt azonban feltehetően alaposabbá teszi ennek az igen szükségszerű törvénynek a megalkotását. Fontos ügy lesz az új diakóniai törvény előkészülete, amihez csak annyit szeretnék hozzáfűzni, hogy igen bízom abban, hogy húsz esztendei fokozatos diakóniai tudat-vesztés után újra visszatálunk a nem normatív (vagy ahogy mondani szoktuk: állami feladatellátást átvállaló) típusú szeretet-munkához, vagyis ahhoz, ami egy-egy élő gyülekezet eleven diakóniai tudatából fakad. Merem állítani, ha azt firtatnánk, hogy egyházunk hogyan áll a megújulás terén, és ezt a gyülekezeti diakónia mentén vizsgálánánk, ugyancsak szegényke lenne a bizonyítványunk. Imádkozunk, hogy megújuljunk a szeretet munkáiban. Újra elénk kerül egyházunk valóságának tudományos, szociológiai felmérése, kutatása és elemzése. Ezek eredményei és megállapításai nélkül csak vélekedni fogunk önmagunk mérhető állapotairól, a tényekkel azonban nem lehet bemondásra vitatkozni. Ugyanakkor jó esetben a tények fognak cselekvésre, töprengésre, útkeresésre készíteni. Hamarosan nyilvánosságra kerülnek a népszámlálási adatok is, s egészen bizonyos vagyok benne, hogy korántsem fognak olyan kedvező képet mutatni, mint tíz évvel ezelőtt. Jó lesz előre felkészülni a tisztos és becsületes számadásra, és arra is, hogy végre elkezdjünk tudatosan gondolkodni mindarról, amiről legalább tíz esztendeje, sok mulasztásunk miatt, nem sokat töprengtünk. A konfirmáció megújításáról, egy új, korszerű énekeskönyvről, a reformáció 500 éves évfordulójának előkészületeiről, a környezettudatos gyülekezeti életéről, és még sok mindenről lesz szó, úgyhogy igen zsúfoltak lesznek a zsinati napok. Néha az az érzésünk, hogy a kevesebb több lenne, de kérjük el Isten Lelkének bölcsességét, hogy az egymásra torlódó teendők közepette ne kelljen azt mondanunk, hogy csak nyögés megy, hanem juthassunk legfontosabb ügyeinkben megegyezésre és jó elhatározásokra. Menjünk zsinatunkra is imádságos szívvel!

2012. áprilisi közgyűlésünk óta nyugalomba vonult: Katona Zsuzsanna Főtről, Balácsi Zoltán Szekszárdról, Szénási János Pécs-Kertvárosból, Fónagy Miklós Vác-Felsővárosról. Derűs és tevékeny nyugdíjas éveket a hosszú évtizedes szolgálatok után!

2012. áprilisi közgyűlésünk óta elhunyt: Mező Ferencné, aki a püspöki hivatal munkatársa volt 56 évig, Vérey Tamás költő-lelkipásztor, Kádár István Csongor volt Bp-soroksári lelkész, Tariska Zoltánné péceli, Barsiné Bagi

Magdolna Bp-rákosligeti, dr. Boros Gyula volt Bp-fasori lelkész. Életükért Istennek adunk hálát, emléküket megőrizük, gyászoló szeretteiknek vigasztalást kívánunk.

Köszönöm az esperes-gondnoki értekezlet minden tagjának a mögöttünk álló időben tanúsított hűségét és állhatatosságát, a püspöki hivatal munkatársainak odaadó munkáját, s így kérem közgyűlésünket is, hogy ezen a két napon bölcs szeretetben legyünk együtt, s kérjük meg Isten Szentlelkének segítségét minden döntésünkhöz.

Püspöki jelentésem mellékletében röviden felsorolom, hogy az elmúlt esztendőben hol és milyen jelleggel végeztem szolgálatokat. Ezeket most – engedje meg a közgyűlés – nem olvasom fel. Inkább csak arról szólok, hogy igen hálás vagyok Istennek, hogy a rendszeres szolgálatok mellett módomban nyílt jubileumokon, hálaadó ünnepségeken, beiktatásokon, templomszenteléseken, konferenciákon, evangélikációkon és megemlékezéseken részt venni, mert ily módon is sok áldást kaphattam ünneplő és hálaadó gyülekezeteink közösségében.

Szolgálatok az elmúlt esztendőben:

Angyalföld (jubileum), Párizs (gyülekezetlátogatás, konferencia), Balatonőszöd (konferencia), Nemzeti Galéria (püspöki tárlatvezetés), Kontrasztkiállítás (megnyitó), Buda (Ádvent a Hargitán, imaest), Mátraháza (Heidelbergi Kátéfordítóbizottság, több napon át, illetve egyházmegyei konferenciák több alkalommal), Berekfürdő (Generális Konvent), Mór (Dunántúli lelkészegyesület), Kiskunhalas (Szilágyi Áron-emlékkonferencia), Foktő (beiktatás), Göd (beiktatás), Vecsés (beiktatás), Soroksár (beiktatás), Alap (hálaadás), Szada (gen.viz.), Kálvin tér (Református Zenei Fesztivál) Tahí (beiktatás), Turku (Cid-konferencia), Svábhegy (gen.viz.), Baracska-Anna major (fogvatartottak imnapja), Berekfürdő (felvidéki lelkészek konferenciája), Vác (konferencia), Tahí (nőszövetség), Körmen (generális konvent), Nagykőrös (KRE TF évváró), Pécel (konferencia), Kecskemét (emlékműavatás), Alap (férfikonferencia), Székesfehérvár (REND-kerekasztal), KRE HTK (évváró), Balatonalmádi (igehirdetés), Tivadarfalva (konferencia), Kunszentmiklós, Tahí (KRE HTK), Pócsmegyer (jubileum), Bia (hálaadás), Protestáns Szakkollégium (előadás), Egyetemi Gyülekezet (beiktatás), Tahí (emléktábla-avatás), Terror Háza (Mindszenty-konferencia), Nőszövetség (jubileum), Tamási (jubileum), Buda (Fiatalkor a küszöbön), Nagytétény (jubileum), Bogádmindszent (hálaadás), Csepel (beiktatás), Galyatető (konferencia), Sukoró (találkozó), Szandaszőlős (közösségi ház-avatás), Tápiószőlős (templomszentelés), Marcellháza (Nehéz Károly-emlékkonferencia), XIII. kerületi családi nap (kerekasztal), Bethesda kórház (jubileum), Ráday Kollégium (Ravasz László-szoboravatás) Leányfalu (hálaadás), Majosháza (hospice-otthon alapkövetétel), Hajdúszoboszló (evangélikáció), Szent Imre templom (kiállítás-megnyitó), Sopron (előadás).

A KÖZGYŰLÉS HATÁROZATAI

2012. november 8-9.

4. ÚJ ALKOTÓTAGOK IGAZOLÁSA

Előterjesztő: Peterdi Dániel

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megállapítja, hogy **Kohn Zsolt Mihály** egyházkerületi tanácsos letette az esküt.
2. A közgyűlés igazolja és megerősíti tisztségében **Tóth Árpád** lelkészi és **Maruczánné Ragány Julianna** világi képviselőt.

Isten áldását kéri az új alkotótagek életére, szolgálatára.

7. LELKIPÁSZTOROK ESKÜTÉTELE ÉS OKLEVELEK ÁTADÁSA

Előterjesztő: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megállapítja, hogy **Ablonczy Tamás, András Kristóf Imre,**

Apostagi Zoltán Adorján, Csőri-Czinkos Krisztina, Csűrös-Varga Vanda, Dányi-Nagy Márió, Édes-Fogarasi Tünde Csilla, Kiss Andrea, Máthé Zoltán, Molnár Péter, Papp Szabolcs Zsolt, Pádár Zoltán, Petre Violetta, Sándor Emma, Sebőkné Babos Boglárka Olimpia, Sepsi Krisztina, Skultétyné Fekete Katalin, Tavaszné Kertész Ilona letette a lelkészi esküt, átvette a lelkészi oklevelet.

8. JELENTÉS A LELKÉSZSZENTELEÉSRE BOCSÁTÁSUKAT KÉRŐKRŐL

Előterjesztő: **Peterdi Dániel**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a tizenegy lelkész kérelmét. A lelkésszenteelés időpontját a mai napon, november 8-án 18.00 órára tűzi ki, a Budapest-Nagyvárad téri templomban.

9. JELENTÉS AZ EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: **Peterdi Dániel**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja az Egyházkerületi Tanács 2012. szeptember 5-én tartott ülésének munkájáról szóló beszámolót.

11. A PÜSPÖKI JELENTÉSHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: **Peterdi Dániel**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönettel elfogadja a jelentést és teljes egészében megjelenti a Dunamelléki Közleményekben.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönti a most felszentelendő és lelkészi oklevelet szerzett fiatal szolgatársakat és Isten áldását kívánja életükre, szolgálatukra.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megerősíti az új misszió gyülekezetek alapításának folyamatát, ezt a munkát misszió életünk egyik legfontosabb pontjának tekinti.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés támogatja a Bethesda kórházzal kialakítandó önkéntes, bizalmas szűrővizsgálat lehetőségének kialakítását lelképásztoraink számára.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés támogatja a lelképásztorok szombat-évének kiterjesztését az egyházkerület egész területére.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés az igehirdetés kérdését a következő évek lelkésszervezésnek központi témájává teszi.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés jó, tartalmas nyugdíjas időt kíván a legutóbbi közgyűlés óta nyugalomba vonult testvéreinknek: Katona Zsuzsanna (Fót), Balácsi Zoltán (Szekszárd), Szénási János (Pécs-Kertváros), Fónagy Miklós (Vác-Felsőváros); kegyelettel emlékezik meg Mező Ferencné (Püspöki Hivatal munkatársa volt 56 évig) Vékey Tamás (Bp-Pasarét), Kádár István Csongor (Bp-Soroksár), Tariska Zoltánné (Pécel),

Barsiné Bagi Magdolna (Bp-Rákosliget), dr. Boros Gyula (Bp-Fasor) munkatársunkról, nyugalmazott lelképásztorainkról.

13. ELŐTERJESZTÉS PEDAGÓGUS-KITÜNTETÉSEKRE

Előterjesztő: **Hörcsök Imre**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja az előterjesztést.

14. MISSZIÓI JELENTÉS

Előterjesztő: **Böttger Antal**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés hálát ad Istennek a tavaly elvégzett missziói munkáért és köszönetét fejezi ki a szolgálatban hűséges lelképásztoroknak, munkatársaknak, tudva, hogy mindenért „Egyedül Istené a dicsőség”!
 2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a 2011. évről szóló beszámolót.
 3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés továbbra is megbízza a missziói bizottságot és a kerület elnökségét, hogy a megkezdett gyülekezetalapítási programot folytassa, valamint megbízza az Egyházkerületi Tanácsot, hogy a 2013. évi költségvetés készítésénél az ehhez szükséges forrásokat építse be a költségvetésbe.
 4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés ajánlja a gyülekezeteknek az új gyülekezetekkel való testvérkapcsolatok alapításának lehetőségét és az imáorás közösségeknek az imádságban hordozás lehetőségét! (A bemutatott leírás szerint.)
 5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tovább támogatja az ifjúsági korosztály széles körű elérésében a továbbképzéseket – megyei szinten, s megerősíti tisztükben a megyei ifjúsági referenseket azzal is, hogy látogathassák és segíthessék a megyék ifjúsági gyülekezeit, s azokat a lelkészeket, akik ebben fáradoznak.
- ## 15. TANULMÁNYI JELENTÉS
- Előterjesztő: **Szabó István**
1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés támogatja a presbiterek képzésére és továbbképzésére vonatkozó kezdeményezéseket.
 2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés támogatja, hogy a lelképásztorok továbbképzésének központjában az igehirdetés álljon.
 3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri a kebelbeli gyülekezeteket, hogy a következő esztendőben emlékezzenek meg a Heidelbergi Kátéről, és amennyiben módjuk van rá, az egész gyülekezet közösségével osszák meg újra a káté tanítását.
 4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés buzdítja a kebelbeli gyülekezeteket, hogy szervezzenek alkalmakat fontos és égető kérdések megtárgyalására, arra alkalmas előadók bevonásával.

5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés támogatja, hogy digitalizált formában is közvétegyük lelkipásztoraink és egyháztagejaink mindenkit egyetemben érintő tudományos munkáit.

16. ISKOLAÜGYI JELENTÉS

Előterjesztő: **Hörcsök Imre**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja az iskolaügyi jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a pedagógusok munkájának elismerésére az általa létrehozott díjakat az idén az alábbi pedagógusoknak adományozza:

Benda Kálmán-díjban részesíti:

- **Géczyné Miklóssy Katalint, a Benkő István Református Általános Iskola és Gimnázium ének- karvezető tanárát,**
- **Hegedűsné Nagy Máriát, a Tiszakécskei Református Általános Iskola és Gimnázium intézeti lelkészét**
- **Szöke Imréné Barócsi Judit Ildikót, a Kunszentmiklósi Baksay Sándor Református Gimnázium és Általános Iskola intézeti lelkészét.**

Soli Deo Gloria Díjban részesíti:

- **A Kecskeméti Református Internátus nevelőtestületét**
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetet mond az egyházmegyéek iskolaügyi előadónak a tartalmas, részletes beszámolóért.
 4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Istennek ad hálát a közoktatási intézményeinkben folyó magas színvonalú munkáért és nevelésért. Külön is elismeréssel köszönti a Baár-Madas Református Gimnázium, Általános Iskola és Diákotthon nevelőtestületét mint az ország 100 legjobb gimnáziumának rangsorában a 40. helyezettet, valamint a rangsor 60. tagját, a Gödöllői Református Líceumot.
 5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Istennek ad hálát az újonnan átvett intézményekért, amelyek 2012 szeptemberétől csatlakoztak a helyi iskolafenntartók által a DMREK intézményhálózatához. Munkájukra Isten áldását kéri:
 1. Biai Református Általános Iskola (alulról építkező)
 2. Budapest-budafoki Rózsakerti Demjén István Református Általános Iskola
 3. Sylvester János Református Gimnázium
 4. Dunavecsei Református Kollégium Bella István Gimnázium, Általános Iskola és Szakképző Iskola (7 telephellyel)
 5. Dunavecsei Református Kollégium Mezőföldi Gimnázium és Szakiskola (14 telephellyel)
 6. Lovasberényi Reményik Sándor Református Általános Iskola, vértessacsaí Kazay Endre tagiskolájával
 7. Tápiószőlős-Újszilvás Református Általános Iskola és Óvoda

8. Váci Bernáth Kálmán Református Kereskedelmi és Vendéglátóipari Szakképző Iskola
9. Kiskunhalasi Református Kollégium Központi Általános Iskolája és szanki Gy. Szabó Béla tagiskolája

Tagintézmények:

1. Kiskunhalasi Református Kollégium Gólyafészek Óvodájának Gy. Szabó Béla Tagóvodája,
2. Bocskai István Református Oktatási Központ Egressy Béni Alap- és Középfokú Zeneművészeti és Színművészeti Szakközépiskolája, Ének-Zene Gimnáziuma
6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja az iskolafenntartóknak, hogy további fejlesztések esetén képzési kínálatukban elsősorban a szakképzést tekinték feladatuknak.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja az egyházkerület lelkipásztorainak, hittanoktatóinak és pedagógusainak, hogy a 2013-2014-es tanévtől a hit- és erkölcsstan oktatása mellett kötelezően választható tantárgyként bevezetendő etikaoktatáshoz szükséges és előírt képzéseken vegyenek részt.

17. KATECHETIKAI JELENTÉS

Előterjesztő: **Lenkeyné Teleki Mária**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése felkéri az egyházmegyei előadókat, hogy szervezzenek alkalmakat az egyházmegyéekben, ahol a 2013-tól induló kötelező etika vagy ehelyett választható hit- és erkölcsstan oktatás kapcsán felmerülő kérdésekkkel foglalkoznak.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri, hogy 2013-tól a Dunamelléki Református Egyházkerület lelkész-továbbképző programjában jelenjen meg a hittanoktatást elősegítő módszertani képzés.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri, hogy a már elindult gyülekezeti gyermekmunkásképzés folyamatosan történjék az egyházkerületben, tanévenként legalább két alkalommal és két helyszínen. Az őszi képzés helyszíne Paks, a tavaszié Budapest legyen a 2012/2013-as és 2013/2014-es tanévben.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri az egyházmegyei katechetikai előadókat, hogy a következő évtől a vizitációs kérdőív első oldalán található összesítő táblázatot küldjék be az egyházmegye összesített adataival.

18. EGYHÁZZENEI JELENTÉS

Előterjesztő: **Hornyák Julianna**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a gyülekezeteinkben szolgáló zenészek hűségét, lelkes munkáját.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni Szénási Jánosné pécs- kertvárosi lelkipásztort testvérünknek, baranyai előadónknak 23 évi hűséges, odaadó egyházzenei munkásságát.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elrendeli, hogy a vizitációs jegyzőkönyv ének-zenei oldalain az orgona adataira vonatkozó kérdés kitöltése legyen opcionális, a többi kötelező (mert a jelenlegi rendszerben – különösen az új előadónknak – lehetetlen teljes képet kapni), és a jegyzőkönyv kérdezzen rá az énektanítás gyakorlatára.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés biztatja a gyülekezeteket a nyár elején megjelent *Krisztus az éneke* énekeskönyv kipróbálására.

19. SPIRITUÁLIS JELENTÉSE

Előterjesztő: Bölcshöldi András

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.

29. JELENTÉS A 2012. NOVEMBER 8-I LELKÉSZSZEN-TELESRŐL

Előterjesztő: Peterdi Dániel

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi a 2012. november 8-án tartott lelkészszentelésről elhangzott jelentést. A felszentelt lelkészek életére, szolgálatára Isten áldását kéri.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetet mond Hantos Jenő, Páll László és Zila Péter lelkipásztornak a felszentelésre állók közötti hűséges szolgálatáért.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetét fejezi ki a Budapest-Nagyvárad téri Egyház-községnek a lelkészszenteléshez nyújtott segítségért.

30. GAZDASÁGI ÉS PÉNZÜGYI JELENTÉS

Előterjesztő: Hegedűs Béla

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a gazdasági bizottság tájékoztatóját.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a kebelbeli egyházközségek parókus lelkészei készpénzjavadalma minimumát bruttó 100.000,- forintban határozza meg, a beosztott lelkész készpénzjavadalmának minimuma 70.000,- forint 2013. január 1-től.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elrendeli a kebelbeli egyházközségek presbitériumainak, hogy vizsgálják felül a lelkészi díjleveleket, és azokat jóváhagyásra terjesszék be az illetékes egyházmegyékhez 2013. február 28-ig. Ahol a parókus lelkész készpénzjavadalma több az egyházkerület által ajánlott minimumnál, a beosztott lelkészt alkalmazó egyházközségek presbitériumai a felülvizsgálatkor tartsák szem előtt a parókus lelkész és a beosztott lelkész készpénzjavadalmának arányát, a 3:2 mértéket.

4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elrendeli, hogy az egyházkerület a következő esztendőben tovább növelje pénztartalékát.

31. DIAKÓNIAI JELENTÉS

Előterjesztő: Derencsényi Zsuzsanna

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a diakóniai és patronálási jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetet mond azon gyülekezeteknek, amelyekben a válság ellenére sem fogyatkozott el a szeretetszolgálat iránti hűség és lelki készség.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja a gyülekezeteknek a diakóniai-missziói nap együttes megtartását, ahol az egyházmegyék gyülekezetei találkozhatnak egymással és megoszthatják tapasztalataikat.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés több egyházmegye javaslatát megfontolva javasolja a gyülekezeteknek a természetbeli adományok igény szerinti koordinálását a látogatások, lelkigondozások alapján.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri a diakóniai törvény elkészítésében részt vevőket, hogy a kálvini elvektől ne térjenek el. (Nehogy a szakszerűség a lelkiség rovására előtérbe kerüljön.)
6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés szorgalmazza, hogy a gyülekezeti tagok építsenek ki és ápoljanak személyes kapcsolatot egyházunk szeretetintézményeinek (szociális intézmények) lakóival.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elrendeli, hogy a diakóniai honlapok elérhetőek legyenek az egyházkerület honlapjáról.

32. GYŰJTEMÉNYI JELENTÉS

Előterjesztő: Fogarasi Zsuzsa

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi, hogy a gyűjteményi felmérés az eredeti tervekhez képest lassabban halad. Annak szükségességével azonban továbbra is egyetért és biztosítja támogatásáról. Felkéri az egyházkerületi tanácsot, hogy az első egyházmegye anyagának elkészültével – lehetőségei szerint – gondoskodjék a további felméréshez szükséges összeg költségvetési fedezetéről.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felkéri a gyülekezeteket és azok elöljáróit, hogy a felmérést végzők tevékenységét támogassák.

33. ÉPÍTÉSI JELENTÉS

Előterjesztő: Hegedűs Béla

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés hálát ad Isten gondviselő kegyelméért, hogy az egyre nehezedő anyagi helyzetben is volt lehetőség építkezésre, felújításra egyházközségeinkben.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés bölcs és megfontolt döntést kér minden egyházközségtől az építkezés, felújítás előtt, hogy erejükön túl ne kezdjenek bele.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés úgy dönt, hogy az egyházmegyei és egyházkerületi testületek mindaddig nem ígérhetnek támogatást építkezésekhez, amíg az illetékes testületek nem látták és véleményezték az építési terveket. Felszólítja az egyházmegyei elnökségeket arra, hogy csak úgy járuljanak hozzá minden építkezéssel kapcsolatos engedélyezési eljárás-hoz, hogy ehhez az illetékes testület véleményét beszerezték.

34. SZÁMVIZSGÁLÓ JELENTÉSE

Előterjesztő: Derzsi György

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a számvizsgáló bizottság jelentését.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi az egyházmegyék 2011. évi zárszámadatait.

35. A KÖZÖS ZSINAT DUNAMELLÉKI KÉPVISELŐINEK JELÖLÉSE

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés – az eddigi gyakorlatot megerősítve – az egyházmegyék elnökségeit delegálja a Magyar Református Egyház Zsinatába.

36. LELKÉSZI KÉPESÍTÉSEK HATÁLYBAN TARTÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés dr. Egeresiné Szűrszabó Anikó lelkészi képesítését 5 évre, 2017. december 31-ig hatályban tartja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Horváth Ákos és dr. Siba Balázs lelkészi képesítését 5 évre, 2017. december 31-ig hatályban tartja.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Topolánszky Ákos esetében, mivel a lelkészi képesítése már korábban hatályát veszítette, azt hatályban tartani nem tudja, hanem felszólítja, hogy amennyiben a lelkészi képesítését újra hatályosítani szeretné, akkor erre nézve adjon be kérelmet a közgyűléshez.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés úgy határoz, hogy amennyiben olyan lelkész kéri lelkészi

képesítésének újrahatalyosítását, aki korábban elvesztette, annak a közgyűlési határozat meghozatala előtt az egyházkerület elnöksége által összehívott bizottság előtt teológiai és egyházzjogi ismereteiről jó bizonyosságot kell tennie.

5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Szilvási Erika lelkészi képesítés hatályban tartási kérelmének nem ad helyt, mivel a képesítése 2004-ben hatályát veszítette, így újrahatalyosítási kérelmet lehet csak beadnia.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Fazekas János Gábor és Pap András lelkészi képesítését 5 évre, 2017. december 31-ig hatályban tartja.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Cserhádi László és Jassenovics Edina lelkészi képesítését 5 évre, 2017. december 31-ig hatályban tartja.
8. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Sallayné Sziki Judit fellebbezését az Északpesti Egyházmegye közgyűlésének K7/2012/17.3 (2012.VI.05.) számú határozata ellen érvénytelennek tekinti, mert a lelkészi képesítések hatályban tartási kérelmek esetében az egyházmegyei közgyűlésnek nem döntési, hanem javaslattelevi jogosultsága van, s bár a kérelmekről határozatot hoz, de az tartalma szerint nem ügydöntő határozat, hanem csak javaslat. Javaslat, vélemény ellen pedig nem lehet fellebbezést benyújtani.

37. LELKÉSZ MÁK KERESŐ FOGLALKOZÁSÁNAK ENGEDÉLYEZÉSE

Előterjesztő: Simonfi Sándor

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés engedélyezi, hogy dr. Révész Jánosné a Telefonos Lelkigondozói Szolgálatnál heti 20 órában szolgálatot végezzen. Az engedély 2 évre, 2014. december 31-ig érvényes.

38. A REFORMÁTUS ISKOLÁKÉRT ALAPÍTVÁNY KURATÓRIUMÁRÓL

Előterjesztő: Simonfi Sándor

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felhatalmazza az egyházkerület elnökségét, hogy – az Iskolaügyi Bizottság véleményének meghallgatásával – kinevezze a Református Iskolákért Alapítvány kuratóriumát és megtegye a szükséges bírósági intézkedést.

39. SZÓRVÁNYOK BESOROLÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megerősíti a Bács-Kiskunsági Egyházmegye Soltszentimre Fülöp-szálláshoz csatolásáról szóló határozatát. (Tudomásul szolgál.)

EGYHÁZMEGYEI ADATOK

ADATSZOLGÁLTATÁS DÁTUMA: 2012. NOVEMBER

BARANYA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Andrási Kristóf – Pécs-Belváros/Pellérd

SZÜLETETT:

Dániel – Balogh László első gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

Szénási János – Pécs-Kertváros

BÁCS-KISKUNSAÉG

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Hotorán Gábor János – TT-ről Érsekcsanádra
2. Váradai Péter – Apostagról Soltra

SZÜLETETT:

Zille Iringó – Sípos Ajtony Levente hetedik gyermeke

BUDAPEST-DÉL

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Csűrös András Jakab – Budahegyvidékről Budafokra
2. Papp Tibor – Pestszentlőrinc-Kossuth térről TT-ra
3. Pete Violetta – Svábhegyre
4. Ablonczy Tamás – Budahegyvidékre
6. Csűrös-Varga Vanda – Budafokra
7. Molnár Péter – Budára

SZÜLETETT:

1. Mátyás – Korompayné Szenci Gabriella harmadik gyermeke
2. András Levente – Tordai Tünde gyermeke

BUDAPEST-ÉSZAK

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Sebőkne Babos Boglárka Olimpia – Rákoskeresztúrra

SZÜLETETT:

Lilla Izabella – Balássy András második gyermeke

DÉLPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Dömötör Norbert – Ócsáról Vecsésre (2011-ben)
2. Papp Szabolcs Zsolt – Nagykőrösre

SZÜLETETT:

1. Eszter Boglárka – Király János negyedik gyermeke
2. Lili – Makay László negyedik gyermeke
3. Nóra – Galsi Árpád hatodik gyermeke

ÉSZAKPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Pályi Péter – Kisoroszra missziói lp.
2. Pádár Zoltán – Hatvanba

NYUGDÍJBA MENT:

1. Molnár Zsigmond – Balassagyarmat
2. Fónagy Miklós – Vác-Felsőváros

TOLNA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Tóth L. Kristóf – Ócsényből távozott
2. Kaszó Gyula – HTK-ról Szekszárdra
3. Apostagi Zoltán Adorján – Paksra

NYUGDÍJBA MENT:

Balácsi Zoltán – Szekszárd

VÉRTESSALJA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Farkas Balázs – DT-ről Válra
2. Sándor Emma – blp. Vértesacsba

SZÜLETETT:

1. Zsolna Mikolt – Darvas Tanács Erik hatodik gyermeke
2. Botond Árpád – Szabó Ferenc harmadik gyermeke

ELHUNYT NYUGDÍJAS LELKIPÁSZTOROK:

- † Kádár István Csongor – Soroksár
- † dr. Boros Gyula – Fásor
- † Vékey Tamás – Bp-Pasarét
- † Tariska Zoltánné – Pécel
- † Barsiné Bagi Magdolna – Bp-Rákosliget

A DRESZK K MÁTRAHÁZAI KONFERENCIA-KÖZPONTJA

2013-BAN IS SZERETETTEL VÁRJA VENDÉGEIT AZ ALÁBBI TURNUSOKRA

**JANUÁRI PIHENŐHÉT LELKÉSZEKNEK,
10% KEDVEZMÉNNYEL:**

2013. január 2. – január 6.

**TÉLI TÁBOR-SÍTÁBOR REFORMÁTUS
OKTATÁSI INTÉZMÉNYEK RÉSZÉRE:**

Ifjúsági szálláshelyen való elhelyezéssel.

2013. január 14. – február 13.

2013. február 18. – február 24.

ÜNNEPI EGYÉNI TURNUSOK:

Húsvét: 2013. március 25. – április 5.

Pünkösd: 2013. május 13. – május 20.

Nyári családi turnus: 2013. augusztus 17. – augusztus 25.

Őszi szüneti turnus: 2013. október 28. – november 3.

Karácsony: 2013. december 16. – 2014. január 2.

**KONFERENCIÁRA, CSENDESHÉTRE,
ERDEI ISKOLÁRA, OSZTÁLYKIRÁNDULÁSRA, TÁBOROZÁSRA**
alkalmas időpontok személyes egyeztetés alapján egész évben foglalhatók.

Részvételi díjak:

Teljes díj: 7000 Ft+Áfa/fő/éj

Református egyháztags: 5600 Ft+Áfa/fő/éj

Csoportdíj 5300 Ft+Áfa/fő/éj

Kétágyas szoba 1 fő részére 10000 Ft+Áfa/fő/éj

Ifjúsági csoport tetőtéri elhelyezéssel: 3500 Ft+Áfa/fő/éj

Idegenforgalmi adó 400 Ft/fő/éj – (gyermek, tanuló és nyugdíjas nem fizeti)

Kedvezmények:

0-2 éves korig ingyenes

2-10 éves gyerek 50%

10-14 év között 25%

14 év feletti tanuló, hallgató 10%

SZÉP-kártyát elfogadunk!

További információ: www.matrahaza.parokia.hu honlapunkon

Foglalás, tájékoztatás telefonon: 06-37-374-011

mobiltelefonon: 06-30-205-8568

emailben: refudulo@gmail.com

Budainé Terjék Judit intézetvezető lelkésznél

GALYATETŐ

906 MÉTERES MAGASSÁGON FEKVŐ, KITŰNŐ KLIMÁJÚ ÜDÜLŐNK 30 FŐT TUD FOGADNI,
KILENC KÉTÁGYAS ÉS HÁROM NÉGYÁGYAS SZOBÁKBAN, VALAMENNYI FÜRDŐSZOBÁS

AKTUÁLIS AJÁNLATAINK:

SÍELŐKNEK 2013. JANUÁR 1-TŐL, MÁRCIUS 15-IG:

- Sípanzió egyháztagoknak (reggeli, meleg vacsora): 5000 Ft /fő/éj
Gyerekeknek jár az 50, 25, 10%-os kedvezmény
- Nem egyháztagoknak: 5500 Ft/fő/éj

A mátraszentistváni síparkkal való megegyezésünk értelmében a hétköznapi siberletek árából a sípark 10%-ot elenged a nálunk megszálló vendégek részére (www.sipark.hu)

**ISKOLÁK RÉSZÉRE BÁRMIKOR, ERDEI ISKOLÁK, OSZTÁLYKIRÁNDULÁSOK,
HITTANTÁBOROK, IFJÚSÁGI CSOPORTOS KIRÁNDULÁSOK SZERVEZÉSÉRE:**

Református iskolák: 10 éves korig 3500 Ft/fő/éj +áfa
10 év felett 4000 Ft/fő/éj +áfa

Nem egyházi iskolák: 4000 Ft/fő/éj +áfa

10 gyermek után egy felnőtt kísérőt tudunk ezen az áron fogadni.

Ellátás: háromszori étkezést (hideg reggelit, meleg ebédet, hideg vacsorát) foglal magában.

PROGRAMAJÁNLATOK:

- Számatalan, kirándulási lehetőség, igény szerint erdész vezetésével
- Rossz idő esetére: kedvezményes múzeumlátogatási lehetőség a gyöngyösi Mátra múzeumban, ahol múzeumpedagógiai órákat is lehet igénybe venni, jelképes összegért
- Előzetes egyeztetés alapján: látogatás a piskéztetői obszervatóriumban

*Ezek az árak a szállás és étkezés díját tartalmazzák. Nem tartalmazzák az áfát és az idegenforgalmi adót.
(Helyi idegenforgalmi adót a 18 éven felülieknek kell fizetni: 330 Ft/fő/éj)*

Szállásfoglalás: Szegváry Veronika
galyaref@gmail.com
06 30 663 95 60
www.galyateto.parokia.hu

IFJÚSÁGI PROGRAMOK A 2013-AS ESZTENDŐBEN

„Aki tehát vallást tesz rólam az emberek előtt, arról majd én is vallást teszek mennyei Atyám előtt.”

Máté 10,32

2013 legyen a HITVALLÁS ÉVE!

- Konfirmandus és ifjúsági rendezvényeinket ennek jegyében rendezzük meg 2013-ban. 2012-ben meghirdettük a 25+ korosztálynak, hogy találkozhassanak és ismerkedhessenek egymással, leány-héten és közös héten.
 - A nagy érdeklődésre tekintettel **februárban** tervezünk ennek a korosztálynak FARSANGI BÁLT és tavasszal FIÚ-HÉTVÉGÉT. PÜNKÖSD HÉTFŐJÉN pedig egy gyönyörű hajókirándulásra invitáljuk a 25+ korosztály ifjait.
 - Minden korosztályt hívunk a ZEFIR második alkalmára!
- Mindazokat a fiatalokat, akik szeretik a zenét, egyben találkozni is szeretnének másokkal, együtt énekelni, együtt beszélgetni, együtt megvallani hitünket. 2013. május 24-25-én. A ZENEI FESZTIVÁL IFJÚSÁGI RENDEZVÉNYE, azaz a ZEFIR tavaly is sikert aratott, jövőre még több meglepetést tartogat. Ez lesz a kerületi ifjúsági találkozónk alkalma!

- 2013-ban a KERÜLETI KONFIRMANDUS HÉT témája is a HITVALLÁS LESZ, délelőttönként a KÁTÉ, délután ennek élmény pedagógiai feldolgozása, esténként az APOSTOLI HITFORMA evangéliumi megfogalmazása. A hét célja, hogy konfirmandusaink meg tudják fogalmazni saját hitvallásukat, hogy elköteleződhetnek, s személyes hitvallássá lehessen fogadalmuk! (Július 1-6, EMMAUS HÁZ, KECSKEMÉT)

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza
1092 Budapest, Ráday utca 28.
Telefon: 36-1-2180-753
Fax: 36-1-2180-903
e-mail: ph@raday28.hu

Felelős szerkesztő: Peterdi Dániel
Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcsháza András lelkész
Készült az O. A. Invest gondozásában